

РЕШЕНИЕ

№ 5584

гр. София, 14.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1491** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.73, ал.4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ).

Образувано е по жалба на Д. В. С., ЕГН [ЕГН] и „ЕЛТУРСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК] чрез общия им процесуален представител адв. Е. М. В., АК – С. против Решение за налагане на финансова корекция /РНФК/ № 21/312/02149/3/01/04/05 на изпълнителния директор на ДФ Земеделие. В жалбата се навеждат доводи за неправилност на решението като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон, в противоречие с целта на закона, немотивирано и при превратно тълкуване и приложение на закона.

В жалбата се посочва, че Д. С. не може и не следва да бъде адресат по РНФК. Като аргумент в подкрепа на горното се изтъква, че към момента на постановяване на санкцията жалбоподателката е била прехвърлила предприятието на ЕТ „Десислава Славейкова“ ЕИК[ЕИК] бенефициент по сключен договор с ДФ Земеделие, във връзка с който е наложена санкцията, по който договор не е била страна като физическо лице. Счита, че в случая отговорността ѝ не може да бъде ангажирана на основание чл.15 от ТЗ, тъй като към датата на прехвърляне на предприятието /13.07.2020г./ Д. С. не е имала установени по основание и размер задължения към ДФ Земеделие. На следващо място се изтъква, че атакуваното решение е постановено в нарушение на Правилата за определяне на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова

помощ, доколкото същите изискват изчисленията да са направени на база три финансови години, а в случая са взети предвид една и половина. Като самостоятелно възражение жалбоподателят навежда, че обжалваното РНКФ е незаконосъобразно, тъй като е издадено извън мониторинговия период, който в случая счита за изтекъл на 14.05.2017г. Независимо от горното счита, че е изтекла и погасителната давност по чл.3 (1) Регламент № 2988/95. Атакува се извода направен в решението, че проектът не е икономически жизнеспособен с оглед на факта установен и към момента на проверката, че проектът функционира като къща за гости. Последно, жалбоподателят твърди, че атакуваното решение е издадено в нарушение на принципа установен в чл.13 от АПК като е приложил материален закон приет 3 години след подписване на процесния договор, което е в противоречие с принципа за действие на санкционните норми във времето заложен в чл.2, пар.2 от Регламент № 2988/95 на съвета. В заключение от съда се иска да постанови акт, с който да отмени Решение за налагане на финансова корекция № 21/312/02149/3/01/04/05 на изпълнителния директор на ДФ Земеделие, както и да бъдат присъдени направените в производството разноски.

Ответникът - изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, чрез юрк. А., оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, а и от приобщените по делото доказателства се установява, че със Заявление за подпомагане Идентификационен № на проекта 21/312/02149 от 06.12.2011г. – Мярка 312 „подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. ЕТ „Десислава Славейкова“, ЕИК[ЕИК] е предложил за подпомагане проект с наименование „Развитие на интегриран селски туризъм от ЕТ „Десислава Славейкова“, [населено място], [община] като проектът е подробно разработен в одобрен Бизнес план.

С Договор № 21/312/02149 от 14.05.2012 г. сключен между Държавен фонд „Земеделие“, наричан фондът и ЕТ „Десислава Славейкова“ в качеството му на ползвател на основание чл.31, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. страните са се съгласили фондът да предостави на ползвателя, регистриран под УРИ 550343, безвъзмездна финансова помощ, представляваща 70 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи, свързани с осъществяването на проект № 21/312/02149 от 06.12.2011г. Договорът е изменян и/или допълван с Анекси от 21.09.2012г., 18.06.2013г., 19.07.2013г., 22.01.2014г. и 25.08.2014г., като съгласно Анекс от 18.06.2013г. одобрената безвъзмездна финансова помощ въз основа на представените документи е в размер на 375 449,20 лв.

По силата на договора Държавен фонд Земеделие е извършил две разплащания за сумите от 237 697,60лв., направено на 09.06.2014г. и 137 645,16 лв., направено на 16.02.2015г.

След извършване на плащанията на 11.07.2016г. е направена проверка на място, при която е установено неспазване разпоредбите на т.4.12 от договор № 21/312/02149 и чл.41, ал.2, т.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на

безвъзмездна финансова помощ по мярка „подкрепа за създаване и развитие на микропредприятията“ по Програма за развитие на селските райони 2007-2013 г. като е констатирано, че не са изпълнени заложените в бизнес плана финансови нива: за периода 01.01.-31.12.2015г. е установено 3,93 % изпълнение, за периода 01.01.-30.06.2016г. са изпълнени 10,59 % от прогнозните финансови параметри, т.е за двете финансови години 2015г. и 2016г. е установено изпълнение на приходите в размер на 7,27 % спрямо приходите заложен в бизнес плана за същия период, изчислен средно-аритметично за проверените години.

С писмо с изх. № 01-6500/409#49 от 18.02.2022г. ДФ „Земеделие“ е открил производство по издаване на Решение за финансова корекция на основание чл.73, ал.2 от ЗУСЕФСУ и предвид влязло в законна сила решение № 149 от 11.01.2022 г. на Върховен административен съд на Република България - Първо отделение.

Производството е приключило с Решение за налагане на финансова корекция изх. № 01-6500/409 от 02.05.2017 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", с което на бенефициента е определена финансова корекция в размер на 80 359 лв. След проведен двуинстанционен съдебен контрол с влязло в законна сила решение № 15642 от 16.12.2020г. на Върховен административен съд на Република България - Четвърто отделение, безспорно е доказано нарушение на т. 4.12 от договора от страна на ползвателя - ЕТ „Десислава Славейкова“, изразяващо се в неизпълнение на заложените в бизнес плана показатели, с което не е гарантирана икономическата жизнеспособност на стопанството. Съдът потвърждава, че неизпълнението представлява нередност, имащо за последица пълно или частично възстановяване на предоставеното финансово подпомагане, тъй като проектът не изпълнява целите на мярка 312.

На 28.04.2017г. е извършена нова проверка на място, при която отново е установено, че не са изпълнени заложените в бизнес плана към заявлението за подпомагане финансови нива. За периода 01.01.-31.12.2016г. една пълна финансова година - 2016 г. е констатирано 10,59% изпълнение.

Също така, размерът на реално постигнатите приходи, представлява промяна на заложените параметри в бизнес плана, която съгласно чл.41, ал.2, т.2 води до несъответствие с целите, дейностите, изискванията и критериите за оценка, определени в наредбата. В представения и одобрен с договора за подпомагане бизнес план са залегнали финансови показатели, на базата, на които проектът е определен като допустим и определен във времето занапред като жизнеспособен с оглед разпоредбата на чл.16, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013г., сключен е договор за подпомагане и е изплатена субсидията по него.

С подадено възражение бенефициентът не е предоставил план с мерки, които ще предприеме за достигане на приходи над 50 % от предвидените съгласно одобрения бизнес план, поради което съгласно „Методика за определяне на санкциите след плащане по проекти по ПРСР 2007-2013г.“ подлежи на 100 % санкция. Същевременно, лицето е допълнило възражението си с писмо с вх. № 01-6500/409 от 09.02.2017г., в което са били описани мерките, които ще предприеме, за да подобри посещаемостта на къщата за гости, като същото не е придружено с конкретни финансови параметри от производствената програма, които да показват, че ще бъдат

постигнати поне 50 % от показателите в бизнес плана.

С писмо с изх. 01-6500/409 от 27.02.2017г. е изискано в 14 дневен срок да предостави актуализирани таблици от бизнес плана в раздел IV. „Финансово-икономически статус - приходи и разходи” и раздел V. „ Прогноза за нетните парични потоци на проекта и другите дейности, осъществявани от кандидата”, съдържащи конкретни параметри от производствената програма, които търговецът се ангажира да изпълни и които да показват, че ще бъдат постигнати приходи над 50 % от предвидените съгласно одобрения бизнес план за финансовата година, следваща годината на констатирането на неизпълнението, както и за всяка следваща финансова година за срока по чл.16, ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008г. Изисканата информация е предоставена в определения срок с писмо с вх. № 01-6500/409 от 23.03.2017г.

Във връзка с гореизложените факти и обстоятелства и на основание чл.46, ал.2, от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. и чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ) и т.30 от „Методика за определяне на санкциите след плащане по —проекти по ПРСР 2007-2013г.” ДФЗ е определил финансовата корекция.

РНФК № 21/312/02149/3/01/04/01 е било предмет на съдебен контрол по адм.д № 42/2018г. по описа на Административен съд – Смолян. С решение № 442 от 08.11.2019г., постановено по горепосоченото дело административният съд е отменил решение № 21/312/02149/3/01/04/01 за налагане на финансова корекция на изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" и е осъдил Държавен фонд "Земеделие да заплати на ЕТ "Д. Славейкова" сумата от 3803, 59 лв., разности по делото. Решението на Административен съд – Смолян е обжалвано пред ВАС. С постановеното Решение № 15642 от 16.12.2020 г. по адм.д. № 1821/2020 г. на ВАС, IV-то отделение, съдът е приел, че в случая бизнес планът, който е изготвен и приложен от самия жалбоподател (дружеството-бенефициент ЕТ „Десислава Славейкова“) към договора е предвидил определени параметри на жизнеспособност, които не съответстват на размерите, констатирани от административния орган.

Междувременно на 13.07.2020 г. е осъществено прехвърляне на търговското предприятие на ЕТ „Десислава Славейкова“ ЕИК[ЕИК] в патримониума на ЕЛТУРСТРОЙ, ЕИК[ЕИК].

Във връзка с така постановеното Решение № 15642 от 16.12.2020 г. по адм.д. № 1821/2020 г. на ВАС, от страна на ДФЗ е открито производство по издаване на АУПДВ приключило с АУДВП № 21/312/02149/3/01/04/04 от 8.03.2021г., издаден от изпълнителния директор на ДФЗ, с което е определил на „Елтурстрой“ ООД и на Д. В. С. с ЕГН [ЕГН], подлежащо на възстановяване окончателно публично държавно вземане в размер на 80 359лв. Последното е било предмет на съдебен контрол по адм. д. № 5028/2021г. по описа на АССГ, 2-ри състав, III-то отделение. С Решение № 318 от 18.01.2022 г. на Административен съд – София-град е прието, че непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция. В решението си съдът се е позовал на практика на ВАС, в която се приема, че в този случай е налице е материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ - основание за налагане на финансова корекция с издаване на решение по реда на чл. 73 от същия закон.

След като е приел, че дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна

финансова помощ е следвало да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като е налице основанието по чл.70, ал. 1, т. 7 и/или т.3 от същия закон, АССГ е отменил с АУДВП № 21/312/02149/3/01/04/04 от 8.03.2021г. като незаконосъобразен на основанията по чл.146, т.2, 3 и 4 АПК.

Въз основа на двете решения (Решение № 15642 от 16.12.2020 г. по адм.д. № 1821/2020 г. на ВАС и Решение № 318 от 18.01.2022 г. по адм.д. № 5028/2021г. по описа на АССГ, 2-ри състав) с писмо с изх. № 01-6500/409 от 18.02.2022 г. жалбоподателите в настоящето производство – Д. С. и „Елтурстрой“ ООД са уведомени за откриването на производство по налагане на финансова корекция на основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като им е предоставена възможност да представят писмени възражения. Депозирани са възражения с вх. № 01-6500/49#50 от 22.03.2022г., и вх № № 01-6500/49#51 от 23.06.2022г. приети от административния орган за неоснователни, поради което изпълнителния директор на ДФ Земеделие е издал Решение за налагане на финансова корекция № 21/312/02149/3/01/04/05 на Д. С. и „Елтурстрой“ ООД, с което е определил финансова корекция в размер на 294 983,76 лева.

С оглед на факта, че с решение за налагане на финансова корекция с изх. № 01-6500/409 от 02.05.2017г., е определена санкция в размер на 80 359,00 лв. (осемдесет хиляди триста петдесет и девет лв.), то с настоящото решение се определя финансова корекция за сума в размер на 294 983,76 лв. от общо предоставената безвъзмездна финансова помощ от 375 342,76 лв.

Срещу постановеното решение е подадена жалба, инициирала настоящето производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е подадена в срок, с оглед на което оспорването е допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е валиден административен акт - издадено е от компетентен орган. Съгласно чл.20а, ал.5 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ изпълнителният директор на ДФЗ издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс и решения за налагане на финансови корекции по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Спазени са административнопроцесуалните правила – ДФЗ - РА е уведомила дружеството за откриване на административно производство по определяне на финансовата корекция и е дадена възможност на дружеството да изрази становище и да представи доказателства.

Оспореният акт е издаден в предвидената форма и е мотивиран - в него точно и конкретно са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

На първо място следва да се посочи, че извършването на нарушението е безспорно установено, като в тази насока са мотивите на Решение № 15642 от 16.12.2020 г. по адм.д. № 1821/2020 г. на ВАС. Непостигането на заложените финансови показатели в бизнес плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основанието на чл.70, ал.1 т.7 от ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция, в какъвто смисъл са и мотивите на също влязлото в сила Решение № 318 от 18.01.2022 г

по адм.д. № 5028/2021г. по описа на АССГ, 2-ри състав, III-то отделение. Последното кореспондира и с установената практика на ВАС решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 11774/2019 г., решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 9703/2018 г.; решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 7468/2018 г.; решение № 5040/4.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 1945/2018 г.; решение № 4933/3.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4912/2018 г. и др. Във всички тях категорично е прието, че в този случай е налице е материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон.

Доказателствата по делото установяват нарушение на т.4.12 договора. Ползвателят е длъжен да извърши изцяло одобрената инвестиция в срока по договора в съответствие с одобрения проект, част от който е бизнес плана и да спазва проекта за срок от 5 години от сключване на договора, т.е. до 14.05.2019 г. При неизпълнение на нормативните и договорни задължения след изплащане на финансовата помощ РА може да поиска връщане на вече изплатени суми при спазване на изискванията на чл. 46 от Наредбата, в който смисъл са т. 4.4, б. "б. " и т. 8.1 от договора. В случая е налице неизпълнение на одобрените индикатори за пълна финансова година – 2015 като отчетените приходи от подпомаганата дейност представляват 3,93 % от планираните приходи. Ето защо, правилно на основание чл. 46, ал. 1 и, ал. 2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г., както и на основание на т. 8.1 от Договор № 21/312/02149 от 14.05.2012 г, във връзка с неизпълнението на т. 4.12 и съгласно точка 30, от Приложение към раздел I "Общи положения" от публикуваните в брой 69 от 30.08.2019 г. на Държавен вестник "Правила за определяне на размера на подлежащата на възстановяване безвъзмездна финансова помощ при установени нарушения по чл. 27, ал. 6 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители по мерките от Програмата за развитие на селските райони 2007 -2013 г." е наложена финансова корекция в размер на 294 983,76 лв.,

С оглед на изложеното съдът приема, че е спазено както изискването по чл.59, ал.2, т.4 от АПК, така и изискването на чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ за определяне на финансовата корекция по основание и размер с мотивирано решение.

По наведените пред настоящата инстанция възражения следва да бъде отбелязано следното:

Правилно в производството са определени адресатите на РНФК. Към момента на откриване на производството по издаването му, респ. към датата на издаване на акта, съобразно данните в публичния търговски регистър ЕТ „Десислава Славейкова“, ЕИК[ЕИК] е заличен търговец, като по силата на договора за продажба на предприятие считано от 24.09.2020г., негов универсален правопреемник, в т.ч. на правата и задълженията по договора за финансиране, е „ЕЛТУРСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК]. Независимо от предприетото прехвърляне на търговското предприятие и заличаването на качеството търговец по отношение на С., тя продължава да е надлежна страна в процеса, доколкото съобразно чл.15, ал.3 от Търговския закон, при прехвърляне на предприятие, ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правопреемника до размера на получените права. След заличаването от търговския регистър отговорността за задължения на едноличния търговец продължава да тежи върху физическото лице,

макар то вече да няма качеството на търговец – опр. № 389-1997-V г.о., опр. По В. № 77/1998г.

На следващо място е необходимо да се посочи, че изтичането на мониторинговия период също е ирелевантен към законосъобразността на оспореното решение факт, доколкото нарушението, заради които е била наложена финансовата корекция и което е предпоставка за започване на производство по налагане на финансова корекция, е било извършено в този мониторингов период. Самата проверка на дружеството, в която е установено нарушението, също е започнала преди изтичане на периода на мониторинг, като нарушението е констатирано в рамките на същия при проверка на място на 11.07.2016г., но крайният акт, издаден след проверката, е приет от съда за незаконсъобразен поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при определяне размера на санкцията и позоваване на акт обявен за нищожен. Всъщност след постановяване на решение № 15642 от 16.12.2020 г. по адм. д. № 1821/2020 г. на ВАС, IV-то отделение., изпълнителният директор на ДФЗ не е извършил никакви други действия по установяване на нарушения, а единствено по тяхното санкциониране. Изтичането на мониторинговия период преклудира единствено възможността на ДФЗ да извършва проверки за изпълнение на договора за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, но не и правомощието въз основа на установените при редовна извършена проверка нарушения да издаде решение за налагане на финансова корекция с оглед наличието на предпоставките по чл.70, ал.1, т.9 ЗУСЕФСУ. Противоположната теза, застъпена в жалбата и писмената защита, означава, че установените нарушения на нормативни и договорни задължения следва да бъдат оставени без последствия въпреки нанесените вреди на бюджета на ЕС и на националния бюджет. Не без значение и факта, че решението на ВАС, с което преписката е върната за правилно извършване на корекцията е издадено след датата на изтичане на мониторинговия период, което ако препятстваше производството да продължи несъмнено щеше да бъде отбелязано. Посоченото съдебно решение е и в синхрон с останалата съдебна практика на ВАС. Както бе посочено според настоящия съдебен състав периодът на мониторинг има значение единствено и само за да определи времето, в което ДФЗ има правомощие да следи и контролира изпълнението на сключения договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Това не е период от време, след изтичането на който се преклудира правомощието на фонда да поиска връщане на вече изплатени суми заедно със законната лихва върху тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта, защото мониторингът предполага единствено и само наблюдение, т.е., с изтичането на периода на мониторинг се преклудира само възможността на ДФЗ да продължи да следи за изпълнението на договора.

Несъстоятелно се явява и възражението за изтекла погасителна давност на основание чл.3 Регламент № 2988/95. Съгласно чл.3, § 1 от Регламента, срокът за давност за процедурите за санкции, касаещи нередностите по отношение на правото на Общността, е четири години от момента, в който нередността е извършена. В този смисъл съдът намира, че в конкретния случай най-ранният начален момент, от който може да се претендира възстановяване на безвъзмездно получената финансова помощ, е след изтичане на първата пълна финансова година, в която е следвало да се изпълнят заложените в бизнес плана на ползвателя приходи - финансовата 2015 г., по отношение на която е установено и процесното нарушение. Следователно,

най-ранната дата, от която може да започне да тече давностният срок по чл. 3, § 1 от Регламент 2988/95, е 01.01.2016 г. за вземания, произтичащи от неизпълнение на приходите за финансовата 2015 г. При това положение, 4-годишният срок от извършване на нередността от 2015 г. би изтекъл на 01.01.2020 г. Следва да се има предвид обаче, че съобразно разписаното в чл. 3, § 1 от Регламента срокът за давност се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, което е нотифицирано на лицето, свързано с разследването или правните действия, отнасящи се до нередността - срокът за давност започва да тече отново след всяко действие, което го прекъсва; въпреки това срокът за давност влиза в сила най-късно на датата, на която изтича срок, равен на двукратния давностен срок, ако компетентните власти не са наложили санкция. Всички описани по-горе действия по извършване на проверката и установяване на нарушението, както и по неговото оспорване са прекъснали давността и е започвала да тече нова такава. Не е изтекъл и срок, равен на двукратния 4-годишен давностен срок дори от извършване на нередността за финансовата 2015г., който краен срок се явява 01.01.2024 г., тъй като решението за финансова корекция е издадено през 2022 г.

Дефиницията на понятията "икономическа жизнеспособност" е посочено в § 1, т. 6 от ДР на Наредба № 29/11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на БФП по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от ПРСР за периода 2007-2013 г. "Икономическа жизнеспособност" е генериране на доходи от дейността, гарантиращи устойчивост на предприятието за периода на бизнес плана. Както е отбелязано и в решението на ВАС, задължителен реквизит на заявлението е изготвен от кандидата бизнес план, който трябва да доказва икономическата жизнеспособност, водеща до реализиране на целите по чл. 2 от Наредбата. Обстоятелството, че към момента на осъществяване на проверката обекта е продължавал да функционира, предвид категорично установеното неизпълнение на приходната част, което изпълнение клони към 0, не опровергава извода на проверяващия орган че проектът не е икономически жизнеспособен.

Последно следва да бъде отбелязано, че финансова корекция не е санкция /в този смисъл чл. 4 от Регламент (ЕО Е.) № 2988/95, решение от 26.05.2016 г. по съединени дела С-260/14 и С-261-14, решение С-158/08 СЕС, С-341/2013, С-599/13 на СЕС, в които се посочва, че задължението за връщането на облага, недължимо получена чрез нередност, не представлява санкция, а последица от установяване, че условията, необходими за получаване на облагата, произтичащи от правовата уредба на Съюза, не са били спазени, като по този начин получената облага се явява недължима, поради което не е нарушен и принципа прогласен в чл.2, пар.2 от Регламент № 2988/95 на съвета.

Предвид изложеното, съдът намира, че административният орган е определил размера на финансовата корекция в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и оспореното решение се явява законосъобразно по всички критерии на чл.146 АПК, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл.143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството разноси, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София – град, III отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. В. С., ЕГН [ЕГН] и „ЕЛТУРСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Решение за налагане на финансова корекция /РНФК/ № 21/312/02149/3/01/04/05 на изпълнителния директор на ДФ Земеделие.

ОСЪЖДА Д. В. С., ЕГН [ЕГН] и „ЕЛТУРСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд "Земеделие" сума в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: